

РЕШЕНИЕ

№ 4186

гр. София, 23.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 28.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **5914** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ във връзка с чл. 203 и сл. от АПК.

Образувано е по искова молба на Образувано по искова молба на Я. Н. К. от [населено място], срещу Областна администрация – С. – град, за заплащане на сума в размер на 2000 /две хиляди/ лева, частичен иск от иск в размер общо на 500 000 /петстотин хиляди/ лева, представляваща обезщетение за причинени преки имуществени вреди от незаконосъобразен акт – актуване на собствения му имот като държавен в периода 26.03.2008г. – 07.10.2015г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата. В хода на съдебното производство ищецът е изменил исковата си претенция по отношение на претендираните имуществени вреди, като същата следва да се счита за предявена в размер на 153 986 лева.

Твърденията на ищеца са както следва: собственик е на имот УПИ Х-КОО от кв. 21 по плана на [населено място], м. НПЗ С., с площ от 1500 кв.м., съгласно н.а. № 162, том V, рег. № 13608, дело № 851/2006г. На 26.03.2008г. Областна администрация – С. – град съставила Акт за частна държавна собственост № 06570, в който акт била включена част от този имот в размер на 719 кв.м., описан в т. 3 на акта - ПИ с проекто планоснимачен № 281, к.л. 381, кв. 21, м. НПЗ С., местонахождение [населено място], р-н В.. Със Заповед № РД-57-137/07.10.2015г. на Областен управител на Област С. било наредено да се отпише имот № 281, к.л. 381, кв. 21, м. НПЗ С.. В тази връзка се твърди, че за периода 26.03.2008г. – 07.10.2015г. /периода на

съществуването на А. № 06570/26.03.2008г./ имотът не е могло да бъде ползван. Сочил се, че през 2007г. е искал да ползва имота за пункт за годишни технически прегледи на автомобили, но не му е била издадена виза за инвестиционен проект. Последният е било невъзможно да се реализира до дектуването на имота. Твърди се, че в резултат на актуването на имота ищецът е претърпял имуществени вреди, изразяващи се в пропуснати ползи от ползването на имота по предназначение, като пункт и автокъща. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. В. с редовно пълномощно. Поддържа исковата молба, претендира разноските по списък. Ответникът Областна администрация – С. – град за съдебно заседание редовно призова, не изпраща представител.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на исковата молба.

Административен съд София - град, II-ро отделение, 33-ти състав, след като обсъдил доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С нотариален акт № 162, том V, рег.№ 13608, дело № 151/2006г. ищецът се легитимира като собственик на УПИ, находящ се в [населено място], Столична община, район „В.“, съставляващ парцел X - КОО, кв. 21 по плана на [населено място], м. “НПЗ-С.“, с площ от 1500 кв. м.

Видно от приложени и приети като доказателство по гр. Д. № 15114/2019г. на СРС два броя скици под № 5, издадени от районната администрация на 26.01.2006г. /л. 11 и 12/ за УПИ X-КОО, кв. 21 по плана на м. “НПЗ-С.“, [населено място], УПИ X-КОО, кв. 21, веднъж е посочен като отреден за имот пл. № 228 и втори път, като образуван от урегулирането на два имота в едно УПИ, единият от които е имот пл. № 228, а другият – без посочен номер. Във втората от цитираните скици е вписана забележка, че „имот 2, квартал 428, м. „Б. воденица“, одобрен със заповед № 188/03.03.1965г. с А. № 9814/03.11.1981г.“, като за допълнително нанесените в скицата данни не е направено отбелязване кога и от кого са нанесени. И на двете скици няма описани данни за собствеността на УПИ X-КОО, кв. 21. Не са ангажирани доказателства ищецът да е оспорил скиците относно истинността им. С удостоверение рег.№ СА-0404-2/20.03.2006г. /л.16/, издадено от кмета на район „В.“, Столична община, се удостоверява, че УПИ X-КОО, кв.21, м.“НПЗ-С.“, одобрен със заповед № РД-09-50-229/23.05.2003г. от главен архитект на С. е отреден за поземлен имот пл. № 39, кв. 21 по плана на м. “НПЗ-С.“, одобрен със заповед № 50-09-467/28.11.1987г. с административен адрес: [улица], описан в акт за общинска собственост /АОС/ № 363/09.03.1999г.; част от поземлен имот пл. № 58, кв. 22 по плана на м. “НПЗ-С.“, одобрен със заповед № 50-09-467/28.02.1987г. с административен адрес: [улица], описан в АОС № 366/10.03.1999г. и поземлен имот 2, кв. 428 по плана на м. “Б. воденица“, одобрен със заповед № 188/03.03.1965г. с административен адрес: [улица], описан в А. № 9814/03.11.1981г., който не е деактуван. Видно от последващо удостоверение изх. № РД-0600-1/18.05.2006г., издадено от кмета на район „В.“, парцел II, кв.488, м. “Б. воденица“, описан в А. № 9814/03.11.1981г. е идентичен с част от УПИ X-КОО, кв. 21, м. “НПЗ-С.“, одобрен със заповед № РД-09-50-229/23.05.2003г. на главния архитект на С.. С А. № 06570/26.03.2008 г., на основание чл. 68, ал. 1 и чл. 3, т. 5 от Закона за държавната собственост /ЗДС/ във връзка с чл. 103 и чл. 104 от ППЗДС, е актуван като частна държавна собственост поземлен имот с проекто пл. № 281, с графична площ от 719 кв. м., кадастрален лист № 381, кв. 21, м. “НПЗ-С.“, с местонахождение: [населено място], район „В.“, за което

е съставен е А. № 06570/26.03.2008г.

Със заповед № РД-57-137/07.10.2015 г. на областен управител на Област С., на основание чл. 78, ал. 1 от ЗДС, е наредено да се отпише от актовете книги за държавна собственост имот с проект пл. № 281, с графична площ от 719 кв. м., кадастрален лист № 381, кв. 21, м. „НПЗ С.“, с местонахождение: [населено място], район „В.“, като неправилно актуван. По делото са приложени и приети като доказателства писмо изх. № СА-0101-944/30.07.2008 г. на главния архитект на район „В.“, с което ищецът се уведомява, че не може да му бъде издаде исканата скица за УПИ Х-КОО, кв. 21, м. „НПЗ С.“, той като за имот 2, кв. 488, м. „Б. воденица“, одобрен със заповед № 188/03.03.1965г., е изпратено запитване до Областната администрация на област С. относно А. № 6570/26.03.2008 г.;

За изясняване на релевантните за делото обстоятелства е назначена и изслушана съдебно – оценителна експертиза, чието заключение съдът кредитира изцяло. Според в.л. А. Ц. за имота има издадена Виза за проучване и проектиране на временен строеж – едноетажна постройка (пункт за ГТП) от 28.08.2007 г. В имота има изградена сграда – пункт за ГТП, която обаче не попада в процесните 719 кв.м. вещото лице дава заключение, че за периода 26.03.2008 г. – 07.10.2015 г. (90,4) месеца брутен доход от наем на паркирали автомобили за част от УПИ Х-КОО, кв. 21 (площ от 719 кв.м) е общо 153 318 лева, като предвид 10% незаеетост определя крайна стойност от 137 986 лева. вещото лице не открива аналози за отдаване под наем за пункт ГТП за автомобили.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Исковата молба е подадена от лице с активна процесуална легитимация и съдържа твърдения за вреди, причинени от незаконосъобразен акт на административен орган, обуславящи допустимостта на иска и компетентността на настоящия съд да го разгледа, съгласно чл.128, ал.1, т.5, чл.203, чл.204, ал.4 от АПК и чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Съгласно разпоредбата на чл. 203 от АПК гражданите могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица, като въз основа на препращащата норма на чл. 203, ал. 2 от АПК за неуредените въпроси субсидиарно се прилагат правилата на ЗОДОВ. Производството за обезщетения е уредено от законодателя в глава единадесета от АПК, към които препраща и чл. 1, ал. 2 от ЗОДОВ.

На основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ „държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност”.

Увреждането на гражданите, в случая претърпяването на имуществени вреди, представлява сложен юридически състав, чиито предпоставки следва да са налице кумулативно при търсене на отговорност на съответния административен орган. Ангажирането на отговорността и присъждането на обезщетение е допустимо при наличието на следните елементи: незаконосъобразен административен акт, вреда, причинна връзка между акта и вредата, а в случаите на деяние /действие или бездействие/, противоправност на деянието и причинно-следствената му връзка /пряка и непосредствена/ с настъпилата вреда. Елемент от фактическия състав по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ е също незаконосъобразният акт да е издаден и незаконосъобразното поведение да е проявено при или по повод административна дейност. Липсата на

който и да е елементите от посочения фактически състав води до невъзможност да се реализира отговорността на държавата и общината по предвидения от закона ред. В тежест на ищеца е да докаже наличието на всички елементи на фактическия състав за ангажиране на отговорността на ответника, в това число отменен адм. акт, причинна връзка между отменения по административен или съдебен ред акт на административния орган и твърдените претърпени имуществени и неимуществени вреди /чл. 154 от ГПК/.

Съгласно мотивите на Тълкувателно решение № 3/22.04.2005г. по т.гр.д. № 3/2004г. на ОСГК на ВКС „държавата отговаря за всички вреди, пряка и непосредствена последица от увреждането, която отговорност е обективна и не е обвързана от наличието или липсата на вина у длъжностното лице, пряк причинител на вредите. Елемент от фактическия състав на отговорността на държавата е установяване незаконосъобразността на акта, действието или бездействието на държавния орган – т.е. ако изобщо не са регламентирани в закона, или ако противоречат на материално правни и процесуални норми.

Съдът, като разгледа всички елементи на фактическия състав на отговорността и предвид петитума на исковата молба, приема следното:

Съдът квалифицира предявеният иск по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ като иск за обезщетение за имуществени вреди (пропуснати ползи) от незаконосъобразни действия на длъжностни лица на Областната администрация на област С. при изпълнение на административна дейност, изразяващи се във включване имота на ищеца в А. № 06570/26.03.2008г.

Това е така, защото съгласно чл. 5 от Закона за държавната собственост /ЗДС/ държавата удостоверява възникването, изменението и погасяването на правото си на собственост върху имоти с акт за държавна собственост. Актът за държавна собственост е официален документ, съставен от длъжностно лице по ред и форма, определени в закона. Актовете за държавна собственост са вътрешнослужебни актове, които нямат правопораждащо /конститутивно/ действие за правото на държавна собственост и едновременно с това не прекратяват правото на собственост на други лица спрямо актувания имот. Редът и формата за актуване на имот като държавна собственост представляват вътрешнослужебна дейност на областната администрация. Властническото волеизявление на областния управител, с което той утвърждава съставения акт за държавна собственост е също само вътрешнослужебен акт, който поражда права и задължения единствено за органите по актуване на държавната собственост, подчинени на областния управител. Това волеизявление не поражда никакви права или задължения за граждани, организации или други административни органи. В случай на спор относно собствеността на имота, законът предвижда, че се решава по исков ред – чл.79, ал.3 ЗДС.

Следователно, не може да се говори за незаконосъобразен административен акт, доколкото А. не е такъв по см. на чл. 21 от АПК. От друга страна пък ищеца твърди наличие на незаконни действия от страна на ответниците, но не представя доказателства, че по съответния ред тези действия са признати за незаконни, а и липсват такива представени такива доказателства по делото. С предявяването на исковата си молба ищецът не иска от съда да постанови незаконосъобразността на действията на ответниците. Претенцията, с която е сезиран съда, е да му бъде изплатено обезщетение за претърпените от него имуществени вреди. Съдът не може служебно да излиза извън пределите на това, с което е сезиран и служебно да допълва

волята на ищеца. Но дори и да се приеме, въпреки че макар и изрично да не е направил такова искане в петитума на исковата молба, то същото следва от обстоятелствената ѝ част, настоящият съдебен състав намира, че не е установено и доказано в съдебното производство наличието на незаконосъобразни действия от страна на длъжностни лица на Областна администрация - Област С., осъществени в изпълнение на административна дейност, които да са в причинна връзка с настъпили вреди за ищеца.

Настоящият съдебен състав намира, че по отношение на ответника Областна администрация - Област С., не е налице първият елемент от фактическия състав за обезвредата, а именно да е налице незаконосъобразно фактическо или правно действие на административен орган, от което да са произтекли вреди. В конкретния случай действията на този ответник, от които се претендират вредите, са посочени в исковата молба и молбата – уточнение като издаване на А. № 06570/26.03.2008 г., с който част от имота, собственост на ищеца е бил актуван като държавен. Съставянето на актовете за държавна собственост, както бе изложено по-горе е вътрешнослужебна дейност и в това производство не участват страни. Ищецът е имал правната възможност след като е установил че за част от собственият му имот е издаден акт за държавна собственост или да представи доказателства, че е собственик на имота пред областният управител на област С. и да поиска да бъде деактуван по реда на чл. 78 от ЗДС и чл. 108 от ППЗДС и при отказ той да бъде деатакуван да заведе иск с правно основание чл. 124 от ГПК или чл. 108 от ЗС пред съответния граждански съд. Такива действия не са били предприети от страна на настоящият касатор, поради и което не е налице незаконосъобразно извършено действие от страна на областната администрация.

Както бе изложено по горе при липса на някой от елементите на посочения фактически състав (незаконосъобразен акт действие или бездействие, вреда и причинна връзка между акта и вредата) не може да се реализира отговорността на държавата по реда на ЗОДОВ. Ето защо при липса на първата предпоставка за ангажиране на отговорността незаконосъобразен административен акт (действие или бездействие), то отговорността не може да бъде ангажирана и е безпредметно изследването на останалите обстоятелства от фактическия състав.

Само с оглед пълнота на изложението съдът ще посочи, че не се установява и претендираната вреда. Казано по-горе бе, че ищецът вреда в хипотезата на претендира пропуснати ползи.

В обективното българско право липсва легално определение за "пропуснати ползи". Правната теория обаче ги дефинира като неосъществено увеличение на имуществото, което не е настъпило единствено поради неизпълнение. Доказването на пропуснатите ползи принципно се основава на прогноза. Необходимо е да се установи сигурност и достоверност на очакваното увеличение, както и правомерност на основанието.

В случая съдът счита, че доказването в тази насока не е успешно проведено. Доказателства за сигурно увеличаване на имуществото не са ангажирани. В този смисъл не е достатъчно да бъде ангажирана ССЧЕ, която да установи каква печалба би имал ищеца, предвид евентуално ползване на имота, чрез отдаването му под наем. В същност по делото не са ангажирани данни и доказателства, че така твърдените приходи биха се осъществили с висока степен на сигурност. Приходите, които би могъл да бъдат реализирани от ищеца се свеждат и обвързват с действителни конкретни факти и обстоятелства, последните водещи към сигурното им получаване.

Предвидените, от закона за обезщетение пропуснати ползи не са бъдещи, евентуални и голословни, а винаги настоящи и сигурни, следствие именно на конкретни обстоятелства, имащи характерни и индивидуални белези, чиято сигурна полза е останала неосъществена, пропусната, нереализирана. Тези обстоятелства по една или друга причина, преди да бъде реализиран очаквания приход, са се променили, в резултат на което същият е пропуснат.

В случая ищецът не доказва в производството, че са съществували всички изгледи за реализирането на сигурна облага, ако е реализирал инвестиционното си намерение върху имота. Не се установяват каквито и да е данни за намерение за отдаване под наем на процения имот. Обратното, от данните по делото се установява, че ищецът е искал да направи пункт за ГТП на автомобили. Нещо повече, от приетата по делото съдебна експертиза се установява, че в имота има изградена сграда – пункт за ГТП, която обаче не попада в процесните 719 кв.м. Вън от предмета на настоящето изследване е чия собственост е констатирания обект, но наличието му е в противовес с твърденията на ищеца, че не е могъл да ползва имота си.

Посочено бе, че доказателствената тежест за установяване наличието на предпоставките по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ се носи от ищеца, търсещ обезщетение за понесени вреди. В тежест на ищеца е доказването на всеки елемент от фактическия състав на отговорността по чл. 1 от ЗОДОВ. С оглед изложеното по-горе, в настоящото производство не се ангажираха доказателства за наличие на незаконосъобразна дейност, както и за претендираните вреди, които пък да са в пряка и непосредствена причинно - следствена връзка от твърдяните незаконосъобразни действия на длъжностни лица на ответника.

Неоснователността на главният иск обуславя неоснователност и на акцесорната претенция за лихви върху претендираната сума.

Предвид гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че за ищеца не е възникнало субективното право да претендира обезщетение за вреди, причинени от незаконосъобразни действия на служители на ответника и предявената от него искова претенция се явява неоснователна. Последното налага извода, че така предявеният и поддържан иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ е неоснователен

С оглед на изложените мотиви и на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, Административен съд София – град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на Я. Н. К. от [населено място], срещу Областна администрация – С. – град, за заплащане на сума в размер на 153 986 лева, представляваща обезщетение за причинени преки имуществени вреди от незаконосъобразен акт – актуване на собствения му имот като държавен в периода 26.03.2008 г. – 07.10.2015 г.

ОТХВЪРЛЯ иска на Я. Н. К. от [населено място], срещу Областна администрация – С. – град, за заплащане на законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата, като

неоснователен.

Решението, подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му, чрез Административен съд София-град, пред Върховен административен съд.

Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: